

2.11.1

97a → (משנה א) 96a

1. ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא: שמות לו, ו
 2. והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר: שמות לו, ז
 3. והעברת שופר תרועה בחדש השביעי בעשור לחדש ביום הכפרים תעבירו שופר בכל ארצכם: ויקרא כה, ט
 4. ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הנה עשים: שמות לו, ד
 5. והיו בני ישראל במדבר וימצאו איש מקלש עצים ביום השבת: במדבר טו, לב
 6. אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח כי בקטאו מת ובנים לא היו לו: במדבר כז, ג
 7. ויעלו לעלות אל ראש ההר וארון ברית ה' ומשה לא משו מקרב המחנה: במדבר יז, מד
 8. ויחר אף ה' גם וילך: במדבר יב, ט
 9. והענן סר מעל האהל והנה מרים מצרעת כשגל ויפן אהרן אל מרים והנה מצרעת: במדבר יב, י
 10. ויאמר ויהי ויהי לא יאמינו לי ולא ישמעו בקלי כי יאמרו לא נראה אליך ה': שמות ד, א
 11. ויאמן העם וישמעו כי פקד ה' את בני ישראל וכי ראה את ענינם ויקדו וישתחוו: שמות ד, לא
 12. והאמן בה' ויחשבה לו צדקה: בראשית טו, ו
 13. ויאמר ה' אל משה ואל אהרן ועו לא האמנתם בי להקדישני לעיני בני ישראל לכן לא תביאו את הקהל הזה אל הארץ אשר נתתי להם: במדבר כ, יב
 14. ויאמר ה' לו עוד הבא נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוצאה והנה ידו מצרעת כשגל: שמות ד, ו
 15. ויאמר השב ידך אל חיקך וישב ידו אל חיקו ויוצאה מחיקו והנה שבה כבשרו: שמות ד, ז
 16. וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה אהרן את מטהם: שמות ז, יב

- I. **חייב** רה"ר → רה"י (or vice-versa) is זריקה as a subset of הוצאה – throwing something from רה"י
- a. *However*: throwing from רה"י → רה"ר through/over a רה"ר
- i. ד"ע liable
- ii. **חכמים** exempt
1. דבה: is dispute within 10 (קלוטה כמי שהונוח ר"ע) but they agree to exemption above 10?
- a. Or: is dispute above 10 (מעביר זורק ר"ע) but they agree to liability below – due to קלוטה?
- iii. ד' המנונא from ברייתא which records same dispute if he carried through "רה"ר עצמה" – must be below 10
1. And: this dispute must be about זורק, as all agree that מעביר is liable even above 10 (from בני קהת)
- a. Conclusion: dispute is within 10, and issue is whether we accept שהונוח דמיא
2. Note: רבה's framing of question is at odds with ר"א, who maintains that ר"ע held liability even above 10
- a. And: the reason for the wording "רשות הרבים עצמה" is to show the extent of רבנן's leniency
3. Note: ר"א's approach is at odds with ר' חלקיה בר טובי – all agree to חייב if lower than 3, to פטור if above 10
- a. And: dispute is between 3 and 10
- b. Note: רבייתא supports this read, noting that if above 10, it is "only" שבות
- i. And: if he owned both רשויות היחיד, it is permitted
1. Note: this seems to be at odds with רב, who ruled (שמואל *contra*) that if he owns a home on each side of רה"ר, he may not throw from one to the other
2. Block: we established that that dispute is about houses that are uneven
- a. Reason: it may fall between them and he may carry it
4. Related discussion (ר"ח ו' המנונא): source for לבוד (less than ג"ט of distance considered "ignorable")
- a. Suggestion: רה"ר isn't perfectly flat
- b. Counter: if so, why stop at just less than 3 טפחים?
- c. Additionally: why are דפנות valid if they reach within ג"ט of the ground? (סוכה א:ט)
- i. Answer: it is a מחיצה which the goats cannot get under
- d. Additional counter: why does לבוד work in the air (סוכה א:ט) within ג"ט of the סכך?
- i. Answer: the principle of לבוד is הלמ"מ
- II. משנה א example of **בו**
- a. If: 2 balconies face each other over the width of רה"ר, throwing and passing from one to the other is פטור
- b. However: if the 2 are on one side (of רה"ר) then handing from one to the other is חייב, but not throwing
- i. Reason: רה"י used to hand קרשים from one wagon (רה"י) to the next, but not throw

- III. Exploration of source for הוצאה (which is the אב of “throwing”) – and מעביר ד”א ברה”ר (source for זריקה ברה”ר – שבת יא:ג – זריקה ברה”ר) to him (רה”י)
- a. ר' יוחנן הוצאה - vv. 1, 3 – משה was in מחנה לוייה (רה”ר) and told בני” not to bring donations from tents (רה”י) to him
 - i. Note: not due to v. 2 (donations being complete), per העברה::העברה – just as v. 3 is on איסור יום (יה”כ), so v. 1
 1. And: the הכנסה is adduced by principle of “identity” – same essential act (taking from domain to domain)
 - ii. Observation: הוצאה is the אב, establishing that if it is done with a תולדה, only one חיוב
 1. אלעזר ד' maintains liability for תולדה along with אב – calls that which was significant in משכן – “אב”
 - a. Alternatively: that which is written (?) is considered אב, if adduced or implicit – תולדה
 - b. ארבע אמות ברה”ר: various suggestions re: weavers or sewers throwing tools to each other or to others
 - i. Challenge: v. 4 – wouldn’t lend to others while working on משכן
 - ii. Rather: ד”א ברה”ר is a הלמ”מ
- IV. Discussion about the מקושש (v. 5) – the violation and his identity
- a. מלאכה could be הוצאה (רב): תולש (ברייתא) – by uprooting wood); מעמר (ר' אחא בר יעקב) – by piling wood)
 - i. Note: only purpose of the inquiry is re: מגילת סתרים that (when correctly understood) notes that 1 מלאכה carries no liability; each of these authorities held that the מלאכה they identified is not a candidate for פטור
 - b. Identity: ר”ע identified him, based on במדבר::במדבר (vv. 5-6) as צלפחד
 - i. ר”ע rebuked ד' יהודה בן בתירה; if correct, he is disclosing that which תורה kept discreet; else – מוציא שם רע
 1. Note: ד' יהודה בן בתירה evidently didn’t have same tradition about that גזירה שווה
 - ii. Rather: he was one of the מעפילים (v. 7)
 - c. Similar dispute between them: re: v. 8 – if אהרן also got צרעת (ר”ע) or “בם” refers just to ה'’s “anger”
 - i. Note: ברייתא supports ר”ע based on v. 9
 1. Tangents: about צרעת (vv. 10-13); re: משה’s baseless suspicion of בני”’s faithlessness etc.
 - a. And: about the miracles of צרעת and the מטה (vv. 14-16)